

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 20, 2018

Nummer 20, 2018

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:4192](#) 08-05-2018

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:4194](#) 08-05-2018

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:4193](#) 08-05-2018

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:3223](#) 09-05-2018

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2018:1797](#) 09-05-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:3190](#) 09-05-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:3222](#) 09-05-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:3196](#) 08-05-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:2068](#) 30-04-2018

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2018:1555](#) 26-04-2018

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Gelderland](#) 17-04-2018

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Midden-Nederland](#) 25-04-2018

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Geschillencommissie Zorg Algemeen](#) 01-12-2017

X/Y

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor de ‘vergismoord’ op Djordy Latumahina. Toewijzing € 15.000 aan zowel vriendin van slachtoffer als het kind van slachtoffer voor geleden shockschade en € 20.200 aan smartengeld voor eigen letsel vriendin van slachtoffer. Afwijzing vorderingen ten aanzien van geleden affectieschade.

Op 8 oktober 2016 wordt de auto van het slachtoffer onder vuur genomen in de parkeergarage onder een appartementencomplex. Op dat moment bevinden zich, naast het slachtoffer, ook de vriendin van het slachtoffer en hun 2-jarige dochtertje in de auto. Het slachtoffer overlijdt ter plekke en de vriendin raakt zwaargewond, maar overleeft het voorval ternauwernood. Het kind blijft vrijwel ongedeerd. Een van de medeplichtigen aan de moordaanslag staat in deze procedure terecht en wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien jaar. In dit strafproces hebben de vriendin van het slachtoffer en de ouders zich gevoegd voor hun geleden schade. De vriendin van het slachtoffer vordert voor haarzelf en haar dochtertje vergoeding van € 30.000 ten aanzien van geleden shockschade en voorts € 20.000 voor geleden affectieschade. Verder vordert de vriendin van het slachtoffer € 20.200 ter vergoeding van immateriële schade voor eigen letsel. De ouders van het slachtoffer vorderen ieder € 17.500 voor geleden shockschade en € 25.000 voor geleden affectieschade.

De rechtbank overweegt ten aanzien van de vorderingen van de vriendin dat het bedrag voor eigen letsel geheel voor vergoeding in aanmerking komt. De vriendin is immers zwaargewond geraakt en heeft enkele dagen in coma gelegen. De vordering ten aanzien van shockschade, voor zowel de vriendin als het kind, wordt toegewezen tot een bedrag van € 15.000. Volgens de rechtbank staat genoegzaam vast dat de vriendin PTSS heeft opgelopen naar aanleiding van het voorval en behoeft geen onderscheid te worden gemaakt tussen de dood van haar partner en haar eigen noodlottige toestand. De PTSS vindt zijn oorsprong in een en dezelfde moordaanslag. De vorderingen ten aanzien van affectieschade worden afgewezen. Ten aanzien van de ouders, worden alle vorderingen door de rechtbank afgewezen. Vergoeding van affectieschade is immers nog niet mogelijk en de ouders zijn voorts niet direct geconfronteerd met de ernstige gevolgen van het misdrijf.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 09-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:3223

Zaaknummer: 13/728244-16

Rechters: E.M.M. Gabel, M. van Mourik en M.F. Ferdinandusse

Advocaten: J.H.L.C.M. Kuijpers

Wetsartikelen: 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor de ‘vergismoord’ op Djordy Latumahina. Toewijzing € 15.000 aan zowel vriendin van slachtoffer als het kind van slachtoffer voor geleden shockschade en € 20.200 aan smartengeld voor eigen letsel vriendin van slachtoffer. Afwijzing vorderingen ten aanzien van geleden affectieschade.

Op 8 oktober 2016 wordt de auto van het slachtoffer onder vuur genomen in de parkeergarage onder een appartementencomplex. Op dat moment bevinden zich, naast het slachtoffer, ook de vriendin van het slachtoffer en hun 2-jarige dochtertje in de auto. Het slachtoffer overlijdt ter plekke en de vriendin raakt zwaargewond, maar overleeft het voorval ternauwernood. Het kind blijft vrijwel ongedeerd. Een van de medeplichtigen aan de moordaanslag staat in deze procedure terecht en wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien jaar. In dit strafproces hebben de vriendin van het slachtoffer en de ouders zich gevoegd voor hun geleden schade. De vriendin van het slachtoffer vordert voor haarzelf en haar dochtertje vergoeding van € 30.000 ten aanzien van geleden shockschade en voorts € 20.000 voor geleden affectieschade. Verder vordert de vriendin van het slachtoffer € 20.200 ter vergoeding van immateriële schade voor eigen letsel. De ouders van het slachtoffer vorderen ieder € 17.500 voor geleden shockschade en € 25.000 voor geleden affectieschade.

De rechtbank overweegt ten aanzien van de vorderingen van de vriendin dat het bedrag voor eigen letsel geheel voor vergoeding in aanmerking komt. De vriendin is immers zwaargewond geraakt en heeft enkele dagen in coma gelegen. De vordering ten aanzien van shockschade, voor zowel de vriendin als het kind, wordt toegewezen tot een bedrag van € 15.000. Volgens de rechtbank staat genoegzaam vast dat de vriendin PTSS heeft opgelopen naar aanleiding van het voorval en behoeft geen onderscheid te worden gemaakt tussen de dood van haar partner en haar eigen noodlottige toestand. De PTSS vindt zijn oorsprong in een en dezelfde moordaanslag. De vorderingen ten aanzien van affectieschade worden afgewezen. Ten aanzien van de ouders, worden alle vorderingen door de rechtbank afgewezen. Vergoeding van affectieschade is immers nog niet mogelijk en de ouders zijn voorts niet direct geconfronteerd met de ernstige gevolgen van het misdrijf.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 09-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:3190

Zaaknummer: 13/728227-16

Rechters: E.M.M. Gabel, M. van Mourik en M.F. Ferdinandusse

Advocaten: M.L. van Gaalen

Wetsartikelen: 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor de ‘vergismoord’ op Djordy Latumahina. Toewijzing € 15.000 aan zowel vriendin van slachtoffer als het kind van slachtoffer voor geleden shockschade en € 20.200 aan smartengeld voor eigen letsel vriendin van slachtoffer. Afwijzing vorderingen ten aanzien van geleden affectieschade.

Op 8 oktober 2016 wordt de auto van het slachtoffer onder vuur genomen in de parkeergarage onder een appartementencomplex. Op dat moment bevinden zich, naast het slachtoffer, ook de vriendin van het slachtoffer en hun 2-jarige dochtertje in de auto. Het slachtoffer overlijdt ter plekke en de vriendin raakt zwaargewond, maar overleeft het voorval ternauwernood. Het kind blijft vrijwel ongedeerd. Een van de medeplichtigen aan de moordaanslag staat in deze procedure terecht en wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien jaar. In dit strafproces hebben de vriendin van het slachtoffer en de ouders zich gevoegd voor hun geleden schade. De vriendin van het slachtoffer vordert voor haarzelf en haar dochtertje vergoeding van € 30.000 ten aanzien van geleden shockschade en voorts € 20.000 voor geleden affectieschade. Verder vordert de vriendin van het slachtoffer € 20.200 ter vergoeding van immateriële schade voor eigen letsel. De ouders van het slachtoffer vorderen ieder € 17.500 voor geleden shockschade en € 25.000 voor geleden affectieschade.

De rechtbank overweegt ten aanzien van de vorderingen van de vriendin dat het bedrag voor eigen letsel geheel voor vergoeding in aanmerking komt. De vriendin is immers zwaargewond geraakt en heeft enkele dagen in coma gelegen. De vordering ten aanzien van shockschade, voor zowel de vriendin als het kind, wordt toegewezen tot een bedrag van € 15.000. Volgens de rechtbank staat genoegzaam vast dat de vriendin PTSS heeft opgelopen naar aanleiding van het voorval en behoeft geen onderscheid te worden gemaakt tussen de dood van haar partner en haar eigen noodlottige toestand. De PTSS vindt zijn oorsprong in een en dezelfde moordaanslag. De vorderingen ten aanzien van affectieschade worden afgewezen. Ten aanzien van de ouders, worden alle vorderingen door de rechtbank afgewezen. Vergoeding van affectieschade is immers nog niet mogelijk en de ouders zijn voorts niet direct geconfronteerd met de ernstige gevolgen van het misdrijf.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 09-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:3222

Zaaknummer: 13/728230-16

Rechters: E.M.M. Gabel, M. van Mourik en M.F. Ferdinandusse

Advocaten: C.J.B. Rijser

Wetsartikelen: 289 Sr

RECHTSPRAAK

***Strafrecht. Veroordeling voor doodslag en poging tot doodslag.
Toewijzing gehele vordering ter vergoeding van immateriële schade (€
6.000) aan slachtoffer 2, die door verdachte in de buik is gestoken.***

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 09-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2018:1797

Zaaknummer: 18/730255-17

Rechters: Th.A. Wiersma, W.S. Sikkema en M.J. Dijkst

Advocaten: I.E. Leenhouders

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor medeplichtigheid aan het medeplegen van moord en brandstichting door brandbom door het raam van ‘Polenpand’ te gooien. Volledige toewijzing vorderingen beide slachtoffers ten aanzien van immateriële schade (€ 225.000 en € 150.000).

De verdachte heeft in de nacht van 3 op 4 september 2014 een molotovcocktail door het slaapkamerraam van een huis gegooid waar op dat moment enkele Poolse mensen woonden. De brandbom belandde op het bed van slachtoffer 1 en 2, die op dat moment lagen te slapen. Als gevolg van deze aanval lopen beide slachtoffers ernstige brandwonden over hun gehele lichaam op. Zij hebben zich in hoger beroep wederom gevoegd en vorderen vergoeding voor verschillende schadeposten, waaronder immateriële schade, medische kosten, ziekenhuisdaggeldvergoeding, hulpmiddelen en huishoudelijke hulp. Het hof oordeelt dat slachtoffer 1 recht heeft op een immateriële schadevergoeding van € 225.000. Ten aanzien van de gevorderde kosten voor verzorging oordeelt het hof, anders dan de rechtbank, dat een deel van de kosten voor vergoeding in aanmerking komt. De Hoge Raad heeft immers in het *Johanna Kruidhof*-arrest geoordeeld dat schadevergoeding voor verzorgingskosten ook kan worden toegewezen indien voor de geboden hulp geen kosten in rekening worden gebracht, zoals hier het geval is. Het hof schat deze kosten op een bedrag van € 20.000. Ten aanzien van slachtoffer 2 oordeelt het hof dat een immateriële schadevergoeding van € 150.000 passend is.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 08-05-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:4193

Zaaknummer: 21-006458-15

Rechters: R.H. Koning, A.H. Garos en N.C. van Lookeren Campagne

Advocaten: S.F.W. van 't Hullenaar

Wetsartikelen: 6:106 BW en 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor medeplichtigheid aan het medeplegen van moord en brandstichting door brandbom door het raam van ‘Polenpand’ te gooien. Volledige toewijzing vorderingen beide slachtoffers ten aanzien van immateriële schade (€ 225.000 en € 150.000).

De verdachte heeft in de nacht van 3 op 4 september 2014 een molotovcocktail door het slaapkamerraam van een huis gegooid waar op dat moment enkele Poolse mensen woonden. De brandbom belandde op het bed van slachtoffer 1 en 2, die op dat moment lagen te slapen. Als gevolg van deze aanval lopen beide slachtoffers ernstige brandwonden over hun gehele lichaam op. Zij hebben zich in hoger beroep wederom gevoegd en vorderen vergoeding voor verschillende schadeposten, waaronder immateriële schade, medische kosten, ziekenhuisdaggeldvergoeding, hulpmiddelen en huishoudelijke hulp. Het hof oordeelt dat slachtoffer 1 recht heeft op een immateriële schadevergoeding van € 225.000. Ten aanzien van de gevorderde kosten voor verzorging oordeelt het hof, anders dan de rechtbank, dat een deel van de kosten voor vergoeding in aanmerking komt. De Hoge Raad heeft immers in het *Johanna Kruidhof*-arrest geoordeeld dat schadevergoeding voor verzorgingskosten ook kan worden toegewezen indien voor de geboden hulp geen kosten in rekening worden gebracht, zoals hier het geval is. Het hof schat deze kosten op een bedrag van € 20.000. Ten aanzien van slachtoffer 2 oordeelt het hof dat een immateriële schadevergoeding van € 150.000 passend is.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 08-05-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:4192

Zaaknummer: 21-006457-15

Rechters: R.H. Koning, A.H. Garos en N.C. van Lookeren Campagne

Advocaten: J.L.F. Groenhuijsen

Wetsartikelen: 6:106 BW en 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor de ‘vergismoord’ op Djordy Latumahina. Toewijzing € 15.000 aan zowel vriendin van slachtoffer als het kind van slachtoffer voor geleden shockschade en € 20.200 aan smartengeld voor eigen letsel vriendin van slachtoffer. Afwijzing vorderingen ten aanzien van geleden affectieschade.

Op 8 oktober 2016 wordt de auto van het slachtoffer onder vuur genomen in de parkeergarage onder een appartementencomplex. Op dat moment bevinden zich, naast het slachtoffer, ook de vriendin van het slachtoffer en hun 2-jarige dochtertje in de auto. Het slachtoffer overlijdt ter plekke en de vriendin raakt zwaargewond, maar overleeft het voorval ternauwernood. Het kind blijft vrijwel ongedeerd. Een van de medeplichtigen aan de moordaanslag staat in deze procedure terecht en wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien jaar. In dit strafproces hebben de vriendin van het slachtoffer en de ouders zich gevoegd voor hun geleden schade. De vriendin van het slachtoffer vordert voor haarzelf en haar dochtertje vergoeding van € 30.000 ten aanzien van geleden shockschade en voorts € 20.000 voor geleden affectieschade. Verder vordert de vriendin van het slachtoffer € 20.200 ter vergoeding van immateriële schade voor eigen letsel. De ouders van het slachtoffer vorderen ieder € 17.500 voor geleden shockschade en € 25.000 voor geleden affectieschade.

De rechtbank overweegt ten aanzien van de vorderingen van de vriendin dat het bedrag voor eigen letsel geheel voor vergoeding in aanmerking komt. De vriendin is immers zwaargewond geraakt en heeft enkele dagen in coma gelegen. De vordering ten aanzien van shockschade, voor zowel de vriendin als het kind, wordt toegewezen tot een bedrag van € 15.000. Volgens de rechtbank staat genoegzaam vast dat de vriendin PTSS heeft opgelopen naar aanleiding van het voorval en behoeft geen onderscheid te worden gemaakt tussen de dood van haar partner en haar eigen noodlottige toestand. De PTSS vindt zijn oorsprong in een en dezelfde moordaanslag. De vorderingen ten aanzien van affectieschade worden afgewezen. Ten aanzien van de ouders, worden alle vorderingen door de rechtbank afgewezen. Vergoeding van affectieschade is immers nog niet mogelijk en de ouders zijn voorts niet direct geconfronteerd met de ernstige gevolgen van het misdrijf.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 08-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:3196

Zaaknummer: 13/728226-16

Rechters: E.M.M. Gabel, M. van Mourik en M.F. Ferdinandusse

Advocaten: B.A.C. van Tuinen

Wetsartikelen: 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor medeplichtigheid aan het medeplegen van moord en brandstichting door brandbom door het raam van ‘Polenpand’ te gooien. Volledige toewijzing vorderingen beide slachtoffers ten aanzien van immateriële schade (€ 225.000 en € 150.000).

De verdachte heeft in de nacht van 3 op 4 september 2014 een molotovcocktail door het slaapkamerraam van een huis gegooid waar op dat moment enkele Poolse mensen woonden. De brandbom belandde op het bed van slachtoffer 1 en 2, die op dat moment lagen te slapen. Als gevolg van deze aanval lopen beide slachtoffers ernstige brandwonden over hun gehele lichaam op. Zij hebben zich in hoger beroep wederom gevoegd en vorderen vergoeding voor verschillende schadeposten, waaronder immateriële schade, medische kosten, ziekenhuisdaggeldvergoeding, hulpmiddelen en huishoudelijke hulp. Het hof oordeelt dat slachtoffer 1 recht heeft op een immateriële schadevergoeding van € 225.000. Ten aanzien van de gevorderde kosten voor verzorging oordeelt het hof, anders dan de rechtbank, dat een deel van de kosten voor vergoeding in aanmerking komt. De Hoge Raad heeft immers in het *Johanna Kruidhof*-arrest geoordeeld dat schadevergoeding voor verzorgingskosten ook kan worden toegewezen indien voor de geboden hulp geen kosten in rekening worden gebracht, zoals hier het geval is. Het hof schat deze kosten op een bedrag van € 20.000. Ten aanzien van slachtoffer 2 oordeelt het hof dat een immateriële schadevergoeding van € 150.000 passend is.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 08-05-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:4194

Zaaknummer: 21-006708-15

Rechters: R.H. Koning, A.H. Garos en N.C. van Lookeren Campagne

Advocaten: A.A. Boersma

Wetsartikelen: 6:106 BW en 289 Sr

RECHTSPRAAK

Kort geding. Vordering tot veroordeling Bergman Clinics tot betaling van € 250.000 voor schadevergoeding complicaties na knieoperatie. Bezwaren tegen deskundigenrapporten volgens voorzieningenrechter niet op voorhand onredelijk. Nader onderzoek naar vermogensschade noodzakelijk. Terughoudendheid bij veroordeling tot betaling van een geldsom.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 30-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:2068

Zaaknummer: C/16/456127 / KL ZA 18-79

Rechters: H. Manuel

Advocaten: J.M. Beer en P. Oskam

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor plegen van ontucht met minderjarige dochter. Toewijzing € 40.000 ter vergoeding van immateriële schade.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 26-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2018:1555

Zaaknummer: 08/770255-16

Rechters: A.M. den Dulk, A.M. Rikken en C.C.S. Bordenga-Koppes

Advocaten: J.B.A. Kalk

Wetsartikelen: 249 Sr

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzoeken van slachtoffer ernstig ongeval inzake looptijd en tarief huishoudelijke hulp afgewezen. Opgesteld rapport kan volgens de rechtbank niet worden gebruikt voor de schadeafwikkeling, omdat het is gebaseerd op de feitelijke vaststelling van het aantal uren dat verzoekster hulp van haar familie krijgt, en niet voor alle genoemde werkzaamheden inschakeling van hulp gebruikelijk is. Onderzoek door een arbeidsdeskundige raadzaam. Onvoldoende aanleiding om vooruitlopend daarop een beslissing over de looptijd en te hanteren tarief te nemen. Een dergelijke beslissing zal niet voldoende bijdragen aan totstandkoming vaststellingsovereenkomst.

Met dank aan Letselschade Magazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 25-04-2018

Zaaknummer: C/16/453117 / HA RK 18-14

RECHTSPRAAK

***Afwijzing vorderingen na onnodig ingestelde deelgeschilprocedure.
Geen gegevens voorhanden waaruit medische oorzaak blijkt van de
ervaren klachten.***

Met dank aan Stichting PIV voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 17-04-2018

Zaaknummer: C/05/322464 / HA RK 17-160

RECHTSPRAAK

X/Y

Zorgovereenkomst had niet mogen worden beëindigd door de zorgaanbieder. Toekenning immateriële schadevergoeding van € 750 op basis van de beslissingsmaatstaf zoals neergelegd in het reglement van de commissie.

Feiten

De klacht van cliënt en zijn moeder (namens de cliënt) bestaat uit drie onderdelen. Cliënt ontving vier jaar dagbehandeling bij de zorgaanbieder; deze zorgverlening werd op 9 november 2016 door de zorgaanbieder zonder voorafgaande waarschuwing per direct beëindigd. Dit leidde tot de situatie dat de moeder van cliënt gedwongen werd onmiddellijk andere zorg te regelen; de zorgaanbieder verleende daarbij geen enkele medewerking. Daarnaast heeft de zorgaanbieder een eindverslag opgesteld dat onjuistheden bevat en een te vérgaand advies tot opname van cliënt in een Bopz-instelling of gesloten jeugdhulpinstelling. De moeder van cliënt heeft verzocht tot aanpassing van het eindverslag, een toegezegde aanpassing heeft nog niet plaatsgevonden. De moeder van cliënt verzoekt om aanpassing van het eindverslag dan wel vernietiging daarvan en een toekenning van € 8000 immateriële schadevergoeding vanwege het feit dat zij zonder medewerking van de zorgaanbieder naar een andere zorgaanbieder voor cliënt heeft moeten zoeken. Als alleenstaande moeder met een fulltimebaan heeft haar dat veel tijd in de avonduren en in de weekenden gekost; dit leverde stress op, waardoor haar mentale gezondheid in gevaar is gebracht.

De zorgaanbieder geeft aan dat cliënt vanaf 2012 dagbehandeling ontving. Cliënt ontving individuele begeleiding hoewel deze niet passend was binnen de zorgtoewijzing en ook niet was geïndiceerd. Na diverse incidenten is de begeleiding aan cliënt uitgebreid met twee-op-één en later drie-op-één begeleiding. Deze aanpassing leidde echter niet tot een vermindering van incidenten door cliënt. De aard en ernst van de incidenten was zodanig dat de zorgaanbieder besloten heeft tot het stoppen van de behandeling. De zorgaanbieder kon niet langer een veilige situatie voor cliënt, andere cliënten en medewerkers garanderen. De zorgaanbieder stelt al het mogelijke te hebben gedaan om de zorg aan cliënt aan te passen.

Aan de moeder van cliënt is op 9 november 2016 meegedeeld dat de zorg met onmiddellijke ingang werd beëindigd.

Met betrekking tot het tweede klachtonderdeel geeft de zorgaanbieder aan dat de moeder is geadviseerd een opname van cliënt in een Bopz-instelling te overwegen, vanwege de mogelijkheid aldaar om vrijheidsbeperkende maatregelen in te zetten, welke de zorgaanbieder niet mag toepassen. De zorgaanbieder voert aan dat de moeder is geattendeerd op diverse zorginstellingen, maar dat de zorgaanbieder verder niet kan bepalen welke zorginstelling de zorg dient over te nemen. Dit is aan de nieuwe zorginstelling en aan de moeder. Ook wat dat betreft heeft de zorgaanbieder gedaan wat in zijn vermogen lag.

De zorgaanbieder is tot slot van mening dat in het eindverslag geen onjuistheden staan en wacht met eventuele aanpassing daarvan in afwachting van de beslissing van de Geschillencommissie Zorg Algemeen (hierna: de commissie). De zorgaanbieder erkent dat de moeder het zwaar heeft gehad, maar betwist het recht op toekenning van een schadevergoeding omdat geen causaal verband bestaat tussen de stress en de handelingen van de zorgaanbieder. Tevens bestaat geen causaal verband tussen de handelingen van de zorgaanbieder en de geleden schade. De zorgaanbieder concludeert tot ongegrondverklaring van de ingediende klacht.

Oordeel

De commissie voert aan dat sprake was van een overeenkomst in de zin van artikel 7:446 BW, hetgeen met zich meebrengt dat de zorgaanbieder bij het verlenen van zorg dient te handelen als een goed de zorgaanbieder. De zorgaanbieder heeft deze overeenkomst op 9 november 2016 per direct laten beëindigen (mede) vanwege een door cliënt veroorzaakt incident (agressie) op 8 november 2016. Artikel 7:460 BW bepaalt dat een zorgaanbieder een overeenkomst niet kan opzeggen, tenzij sprake is van gewichtige redenen. Een overeenkomst kan derhalve niet zomaar worden opgezegd, een zorgaanbieder dient daar terughoudend in te zijn vanwege het belang van de gezondheid van een patiënt welke afhankelijk is van zorg en/of begeleiding. De commissie wijst op de KNMG-richtlijn 'Niet-aangaan of beëindiging van de geneeskundige behandelingsovereenkomst'. Deze richtlijn bepaalt dat een overeenkomst mag worden beëindigd in geval van agressief gedrag door een patiënt, behalve als dit gedrag te maken heeft met de (psychische) ziekte waaraan de patiënt lijdt. Indien een patiënt zelf minder aan zijn agressieve gedrag kan doen, is beëindiging van de overeenkomst minder te rechtvaardigen. De commissie heeft niet kunnen vaststellen of het gedrag van cliënt al dan niet is terug te voeren op zijn (psychische) ziekte; daarnaast heeft de commissie niet de aard en ernst van het gedrag kunnen vaststellen. Uit dagrapportages is gebleken dat zich diverse voorvallen hebben voorgedaan waarin cliënt begeleiders onder andere heeft geduwd. Aard en ernst van de

voorvallen staan niet genoemd in de rapportages, daarnaast zijn ze niet als bijzonder aangemerkt. Ook niet het incident van 8 november 2016 dat mede aanleiding is geweest om de overeenkomst per 9 november 2016 te laten beëindigen.

De zorgaanbieder heeft tijdens de zitting aangegeven dat het niet gebruikelijk is deze incidenten op te nemen in de rapportages, wel zijn de zogenoemde Fobo-meldingen (huidige MIP-meldingen) gedaan. Van de zorgaanbieder had, volgens de commissie, op zijn minst verwacht mogen worden om in de rapportages op te nemen dat Fobo-meldingen zijn gedaan. Ook dit is niet gebeurd. Op grond hiervan concludeert de commissie dat niet buiten twijfel vaststaat dat sprake is van gewichtige redenen, de overeenkomst had derhalve niet mogen worden beëindigd. Ook in het geval wel sprake zou zijn van gewichtige redenen had de zorgaanbieder niet tot beëindiging op de huidige wijze mogen overgaan, omdat de vereiste zorgvuldigheidseisen omtrent beëindiging van een zorgovereenkomst niet in acht zijn genomen. Zo is de moeder niet tijdig gewaarschuwd, zij werd met het besluit tot beëindiging van de overeenkomst en het stopzetten van de zorgverlening ruw geconfronteerd. Tevens is geen beëindigingstermijn in acht genomen. Bij uiterst agressief gedrag is onmiddellijke beëindiging mogelijk, maar van deze dringende reden is niet gebleken. Een termijn had daarom in acht moeten worden genomen om zo ook rekening te houden met de belangen van moeder en cliënt. De commissie oordeelt dat de zorgaanbieder niet als een goed zorgaanbieder heeft gehandeld bij de eenzijdige beëindiging van de zorgovereenkomst.

Na beëindiging van de zorgovereenkomst door de zorgaanbieder dient deze zich voldoende in te spannen een passende oplossing voor cliënt te vinden. De commissie stelt dat niet gebleken is dat de zorgaanbieder dit voldoende heeft gedaan. De overeenkomst is beëindigd op 9 november 2016, pas in februari 2017 heeft de zorgaanbieder in het verslag opgenomen een verblijf in een Bopz-instelling of gesloten jeugdinstelling te adviseren. In de tussenliggende periode verkeerde moeder van cliënt in het ongewisse. Het enkel voorstellen van andere zorginstellingen is onvoldoende en kan volgens de commissie niet worden beschouwd als het vinden van een aanvaardbaar alternatief.

Tijdens de zitting heeft de moeder verzocht de wijziging van het eindverslag te laten vervallen en verzocht om vernietiging van het dossier. De zorgaanbieder stemt hiermee in als dit wettelijk is toegelaten. Beide partijen komen derhalve tot een schikkingsvoorstel. De commissie verwijst naar artikel 7:455 lid 1 BW, waarin de mogelijkheid tot vernietiging van het dossier is neergelegd. Lid 2 van dit artikel beschrijft twee uitzonderingen die niet tot vernietiging kunnen leiden. Dit in geval sprake is van een aanmerkelijk belang van een ander dan de patiënt en/of een wettelijk voorschrift zich tegen vernietiging verzet. De zorgaanbieder heeft geen van beide redenen aangevoerd en derhalve kan de getroffen voorwaardelijke schikking overgaan in een onvoorwaardelijke schikking. Het eindverslag dient te worden

vernietigd.

De commissie oordeelt met betrekking tot de schadevergoeding dat niet aan de orde is of er sprake is van een causaal verband tussen de stress bij de moeder en de uitgevoerde handelingen door de zorgaanbieder, maar moet worden bekeken of er sprake is van causaal verband tussen de stress bij de moeder en de abrupte beëindiging van de zorgovereenkomst. Volgens de commissie is dit verband aanwezig. Had de beëindiging niet plaatsgevonden dan zou de stress niet zijn opgetreden. Daarnaast oordeelt de commissie dat een causaal verband bestaat tussen de schade en de onterechte beëindiging van de overeenkomst. Ten aanzien van de gevorderde immateriële schadevergoeding oordeelt de commissie dat de wettelijke bepalingen in titel 1, afdeling 10 BW (op enkele, niet in deze zaak van toepassing zijnde, uitzonderingen na) van regelend recht zijn. Partijen hebben hun geschil voor bindend advies aan de commissie voorgelegd, wat impliciet of expliciet inhoudt dat zij zich onderwerpen aan het reglement van de commissie. In artikel 18 is de beslissingsmaatstaf neergelegd met als primaat de redelijkheid en billijkheid. Partijen hebben de commissie de bevoegdheid gegeven om bij haar beslissing af te wijken van een wetsbepaling. De commissie is van oordeel dat op grond van maatstaven van redelijkheid en billijkheid aan de moeder een immateriële schadevergoeding toekomt; door toedoen van de zorgaanbieder is inbreuk gemaakt op haar persoonlijke levenssfeer. De commissie stelt deze vergoeding vast op € 750.

Tot slot wijst de commissie nog op het feit dat tijdens de zitting op 1 december 2017 door de commissie is geconstateerd dat de zorgaanbieder geen klachtenregeling had die voldeed aan het bij of krachtens de Wkkgz bepaalde. De zorgaanbieder wordt meegegeven om op zo kort mogelijke termijn te voldoen aan de bepalingen hierover in de wet.

De eerste twee klachtonderdelen worden gegrond verklaard; het dossier dient door de zorgaanbieder te worden vernietigd met mededeling daarvan aan de moeder; de zorgaanbieder dient aan de moeder een bedrag van € 750 te betalen, plus vergoeding van het klachtengeld van € 52,50.

mr. D.F.A. Kikken

Instantie: Geschillencommissie Zorg Algemeen

Datum uitspraak: 01-12-2017

Zaaknummer: 112688